

Пісні Марусі Чурай

Засвіт встали козаченьки

Засвіт встали козаченьки
В похід з полуночі,
Заплакала Марусенька
Свої ясні очі.

Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися
Та за свого миленького
Богу помолися.

Стоїть місяць над горою,
Та сонця немає,
Мати сина в доріженьку
Сльозно проводить.

— Прощай, милий мій синочку,
Та не забувайся,
За чотири неділеньки
Додому вертайся!

— Ой рад би я, матусенько,
Скоріше вернуться,
Та щось кінь мій вороненький

В воротях спіткнувся.

Ой Бог знає, коли вернусь,

У яку годину.

Прийми ж мою Марусеньку,

Як рідну дитину.

Прийми ж її, матусеньку,

Бо все в божій волі,

Бо хто знає, чи жив вернусь,

Чи ляжу у полі!

— Яка ж бо то, мій синочку,

Година настала,

Щоб чужая дитиночка

За рідную стала?

Засвіт встали козаченьки

В похід з полуночі,

Заплакала Марусенька

Свої ясні очі...